

PATRULLEN BÄVERN OCH HEMLIGHUSET

Andakter för scouter. Termin 1. Skriven 2019 av
Ulrika Johansson för Equmenia Mantorp.

Grundstory

Patrullen Bävern är en patrull Upptäckare (10-12 år) från Equmenia Gräshult. De består av Arvid 12 år, Emil 12 år, Elsa 10 år och Maja 10 år (och några andra som är på fotbollscup och inte med i berättelsen). Arvid och Elsa är syskon. Ledare för patrullen är Erik och Signe. Signe arbetar i kyrkan där Equmenia Gräshult har sina samlingar.

Patrullen är nu med hela Equmenia Gräshult på ett scoutläger ett antal dagar på scoutgården Gläntan. Där hittar de ett utedass med dubbla holkar och en bild på vardera Kung Carl XVI Gustav och Drottning Silvia över holkarna. Patrullens medlemmar upptäcker att utedasset är ”magiskt” för man kan komma till Bibellandet och möter Jesus när man är där inne, i alla fall om man säger rätt sak. Vad som händer där inne blir patrullens hemlighet som de inte vågar berätta för sina ledare.

Avsnitt 1

Tema: Möta Jesus och lärjungarna

Scoutigt: Bygga upp ett läger

Bibelberättelse: Luk 5:1-11

Patrullen Bävern var med sina kompisar från Equmenia Gräshult på scoutläger på Gläntan. I denna Upptäckare-patrull fanns killarna Arvid och Emil och tjejerna Elsa och Maja. Egentligen var de några fler i patrullen, men i år krockade tyvärr lägret med en fotbollscup som flera i patrullen ville åka på. Med på lägret var också deras ledare Erik och Signe som arbetade i kyrkan där de har sina scouter.

När de hade kommit fram till lägret satte de igång och jobbade direkt. De bar packning, slador, vatten, ved, ja en massa grejer. Alla högg in för att bära den tunga patrullkistan med grytor, yxor och allt annat man kunde behöva på nästan en veckas scoutläger.

Medan Erik försökte få killarna att komma ihåg hur man surrade en vinkelsurring till den spis de höll på att bygga, passade tjejerna på att smita undan ett tag till skogen bakom lägerplatsen. De vågade inte gå så långt in i skogen och de kunde höra Arvids utbrott på att Emil höll på att surra fast hans fingrar i slanan. De hörde också hur Erik lugnt förklarade att Arvid inte behövde hålla i slanan så nära surringen och hur Erik förklarade hur man najar.

När Elsa och Maja gick där i skogen så hittade de ett gammalt utedass. De tittade nyfiket in och såg att

det var ett dubbeldass med två holkar som man kan ”kompis-kissa” på. Ovanför holkarna satt det en bild på drottning Silvia och en på kung Carl XVI Gustav. Det var gamla kort som satt i ramar som en gång säkert glänst av rent guld, men nu var de rätt slitna.

Elsa och Maja tittade på varandra och nickade. Så klart att de var tvungna att testa att ”kompis-kissa”, så de stängde den knarrande dörren bakom sig och satte sig på var sin holk. Elsa satt vid kungen och Maja fick sitta vid Silvia. Tjejerna satt och pratade om hur kul det var att vara på läger. Elsa sa: ”Tack Gode Gud för att du, Maja, heller inte spelar fotboll så vi kunde åka på lägret ihop. Jag vet inte om jag stått ut en vecka själv med brorsan och med Emil”.

Men Elsa hinner knappt säga detta innan något riktigt märkligt händer. För helt plötsligt befinner sig Elsa och Maja på en lång strand vid en sjö. De fattar ingenting och tittar förvånat på varandra och undrar vad som händer. Men de hinner inte säga något innan de hör hur några män som är ute i en båt på sjön börja skrika på hjälp och vifta och vinka med armarna allt de kan.

Folk runt omkring på stranden springer närmare för att se vad som är på gång. Männen i båten verkar känna några andra i en annan båt, för de andra hoppar direkt i sin båt och ror ut för att hjälpa sina kompisar. De börjar hjälpas åt att dra upp det fiskenät som de i den första båten sliter med. Det är hur mycket fisk som helst och det ser nästan ut som om bägge båtarna ska sjunka av vikten av all fisk.

I den först båten står en man i fören och verkar cool-lugn, medan alla andra ser livrädda ut. En annan i båten faller ner på knä framför mannen i fören och Elsa tycker att han sa: ”Lämna mig, herre, jag är en syndare.”

Då säger mannen i fören: ”Var inte rädd. Från denna stund ska du fänga människor.”

När han sagt det så ror de i land. Någon hoppar i sjön och försöker putta på båten simmandes. När de kommer iland låter de båtarna ligg kvar på stranden med all fisk i och de bara lämnar allt och följer med mannen som stått i fören.

Elsa och Maja tittar igen på varandra. Bägge gapar och ser ut som fågelholkar.

Maja får tillslut ur sig: ”Tror du att det är Jesus som är mannen som stod i fören.”

Elsa svarar: ”Ja, jag tror det. Vem annars kan det vara? Det här är ju precis så som Signe har berättat för oss på scouterna att det går till när Jesus kallar sina första lärjungar. Men, Maja, hur kommer det

sig att vi hamnat i Bibellandet från utedasset i skogen? Jag fattar ingenting.”

Plötsligt var Elsa och Maja tillbaka på utedasset. Tjejerna tittade på varandra igen och log. De torkade sig och gick ut genom dörren och stängde den med den rostiga haspen och gick tillbaka mot lägerplatsen.

Maja sa: ”Vi säger inget till Arvid och Emil va? De kommer ju ändå inte tro oss.”

Elsa svarade: ”Nej, det är nog bäst att vi håller tyst, de kommer väl tro att vi fått solsting om vi skulle berätta att vi gick på dass och mötte Jesus.”

Avsnitt 2

Tema: Hjälpas åt och älska alla, även sina fiender
Scoutigt: Forts. bygga upp ett läger/samarbete
Bibelberättelse: Matt 5:39-45

Bygget av köket på scoutlägret flöt på ganska bra. Emil hade fått upp farten i surrandet och blivit en hejare på dubbelt halvslag och vinkelsurningar. Emil och Erik jobbade på bra tillsammans, men Arvid han försökte smita undan så fort han inte behövde hålla en slana eller hämta mer cisal-garn till Emil. Men Erik var på honom så fort han försökte smita undan. Erik sa: ”Kom igen nu Arvid, vi måste skynda på att få det här klart så vi kan börja laga mat någon gång. Jag är alldeles för hungrig för att orka tjata på dig med.”

”Men tjata inte bara på mig, kolla på tjejerna de gör ju ingenting” sa Arvid och pekade på Elsa och Maja.

Elsa och Maja var tillbaka från sitt äventyr i skogen, men nu stod de och spanade in de snygga killarna från Yxtorp som de lärde känna på förra årets läger. Signe hörde Eriks och Arvids gnäll och tog tag i tjejerna och satte dem i arbete med att kapa slanor till ett diskställ som skulle räcka till hela kårens disk.

”Fram med yxa, såg och det gamla rullbordet, här ska byggas diskbänk”, sa Elsa glatt.

Signe gick till sin ryggsäck och plockade fram en stor påse godis. Hon gick först fram till Erik och bjöd honom.

”Åh, precis vad jag behöver”, sa Erik.

”Jo, jag förstod att din blodsockernivå nog inte är på topp precis. Kanske dags att lära sig att ta med ett mellanmål när man blivit 24 år”, sa Signe och gav Erik en knuff och bjöd honom på några fler godisbitar.

Medan Erik och Signe höll på och pratade passade Arvid på att smita ut i skogen. När han hade gått en bit från lägret såg han ett utedass som han inte kunde komma ihåg att han hade sett där innan.

”Konstigt”, tänkte Arvid, ”jag har ju varit här på Gläntan på en massa hajker och läger och aldrig har jag sett att det stått ett utedass här. Hur har jag kunnat missat det”, funderade Arvid vidare.

Eftersom Arvid var nyfiken av sig var han tvungen att kika in. Han blev rädd när det första han såg var en bild av drottning Silvia. Han gick in, låste om sig och tänkte att här hittar de honom inte. Nu skulle han slippa undan Eriks tjat en stund. Han satte sig på bänken mellan holkarna och sa: ”Gud, va jobbigt det är med allt tjat, Erik går mig på nerverna”.

På en gång är Arvid på ett högt berg. Där står en massa människor och kollar på en man som pratar. Mannen sa: ”Om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom. Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också. Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom. Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.”

Arvid blir helt paff! Han förstår inte vart han är. Han frågar en kille som står bredvid honom på berget vem mannen som talar är. Killen sa: ”Det är ju Jesus såklart. Han har mycket klokt att säga du, men inte alltid så lätt att följa, eller hur?”

Arvid hinner inte svara killen innan mannen som tydligen är Jesus fortsätter och sa: ”Ni har hört att det blev sagt: Du ska älska din nästa och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner.”

Av någon anledning kommer Arvid att tänka på Erik. Ska jag be för Erik och älska Erik, menar Jesus verkligen det, tänker Arvid.

Utan att Arvid gjorde något särskilt så var han åter tillbaka på utedasset. Han satt kvar en stund och tänkte på vad Jesus hade sagt. Det var kanske inte så dumt i alla fall att älska alla och be för de som går en på nerverna.

Arvid gick tillbaka till lägerplatsen och bad Erik om förlåtelse för att han smitit undan ett tag. ”Jag förstår ju att det går fortare om vi alla hjälps åt”, sa Arvid, ”men jag blev så trött på allt ditt tjat, Erik.” Erik sa: ”Förlåt att jag tjatade, jag ville ju bara att vi ska bli färdiga så vi kan laga mat. Jag är inte alltid så trevlig när jag är hungrig. Kan du förlåta mig, Arvid?”

”Klart jag kan. Jesus har ju sagt att vi ska älska våra fiender”, sa Arvid och drog av ett rejält skratt. ”Dumstrut, håll här nu i slanan så jag kan surra”, sa Erik.

Avsnitt 3

Tema: Se andra och älska alla

Scoutigt: Bibelstudium

Bibelberättelse: Luk 19:1-10

Patrullen Bävern hade tillsammans med alla andra på lägret varit på bibelstudium och hört när Signe hade berättat om Jesus och att Jesus sagt att man ska älska Gud och älska andra människor precis som sig själv. Signe hade också berättat om att man inte bara får tänka på sig själv och vad som är bra för mig, utan man måste också se vad andra behöver.

När bibelstudiet var slut sprang Arvid direkt mot skogen och utedasset. Han sprang så fort att han inte såg spårar-scouten Morgan som råkade hamna i hans väg.

”Förlåt, jag såg dig inte, du är så liten”, sa Arvid till Morgan.

”Men vad har du så bråttom för”, frågade Morgan liggandes förvånad på marken.

”Jag måste på dass, det är akut”, skrek Arvid tillbaka medan han sprang vidare.

”Men dass är ju åt det hållet”, sa Morgan och pekade åt ett helt annat håll än vad Arvid sprang åt, men då var Arvid redan långt borta.

När Arvid var framme vid utedasset i skogen öppnade han försiktigt den rostiga haspen på utsidan och kikade in. Denna gång var han beredd på att drottning Silvia skulle stirra rakt på honom, men för säkerhets skull så satte han sig på holken med en bild av kungen bakom sig.

”Gud, vad irriterande det är med alla småscouter hela tiden. De är nästa lika irriterande och små som knott. Klart det är svårt att se vart de är hela tiden”, tänkte Arvid.

Då händer det igen. Arvid är tillbaka i Bibellandet. Han står under ett träd utmed en gata inne i en stad. Det är en massa folk på gatan och mitt i folkhopan ser Arvid mannen som han sett tidigare på berget. Där är han igen, Jesus! Och han kommer nu rakt emot Arvid. Arvid försöker gömma sig bakom trädet så Jesus inte ska se honom, men Jesus stannar precis vid trädet.

Nu har han upptäckt mig, tänker Arvid, samtidigt som han hör Jesus säga: ”Skynda dig ner, Sackaios, idag ska jag gästa ditt hem.”

”Sackaios? Men jag heter ju Arvid!”, tänker Arvid. Men så ser han att Jesus tittar upp i trädet och titta där, där uppe i trädet sitter en liten man och tittar förvånad ner på Jesus.

Mannen som alltså heter Sackaios skyndar sig ner för trädet. Ber Arvid sträcka upp sin hand så han kan hålla i den på vägen ner. Väl nere ger Sackaios Jesus en stor kram. Sedan vänder sig Sackaios till Arvid och frågar om han vill följa med.

”Ja, gärna”, säger Arvid och hänger på Jesus och Sackaios m.fl. och går hem till Sackaios hus.

Hemma hos Sackaios är det en rejäl fest. Arvid får sitta bredvid Sackaios fru vid bordet. Hon har jättefina guldsmycken och Arvid undrar om Sackaios är rik som har råd med allt detta. Arvid frågar den man som sitter på andra sidan om honom och får reda på att Sackaios är tulltjänsteman och att ryktet säger att Sackaios brukar stoppa rätt mycket pengar i egen ficka.

Just då ställer sig Sackaios upp och säger till Jesus:

”Hälften av vad jag äger, herre, ska jag ge åt de fattiga. Och har jag pressat ut pengar av någon ska jag betala igen det fyrdubbelt.”

Jesus sa då till Sackaios: ”I dag har räddningen nått detta hus ... Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det.”

”Wow”, sa Arvid högre än han trott och tänker att det är nästan synd att Sackaios inte pressat mig på några pengar. För det hade suttit bra att få lite tillskott för att köpa glass och godis i lägrets kiosk. ”Men vilken tur att Jesus såg Sackaios där i trädet”, tänker Arvid. ”Jesus är mycket bättre på det än vad jag är på att se små-scoutar som Morgan.”

Och plötsligt var Arvid tillbaka på holken vid kungen på utedasset i skogen. Han gick ut ur dasset, satte tillbaka haspen och gick sakta genom skogen till lägret. Han funderade på om han skulle våga säga något till någon av de andra om det konstiga som hänt på utedasset.

”Där är du, Arvid, vad jag har letat”, ropade Signe när hon fick se Arvid komma tillbaka mot lägerplatsen. ”Det är fika, skynda dig innan Erik har ätit upp alla bullar”, sa Signe.

Avsnitt 4

Tema: Gå ner i dike eller gå på vatten

Scoutigt: Spårning

Bibelberättelse: Matt 14:22-33

Nästan hela dagen hade patrullen Bävern varit ute och gått en spårning. Nu var de på väg tillbaka till målet. Killarna behövde gå på toaletten och de hade bråttom tillbaka. Därför föreslog Arvid att de skulle ta en genväg och hoppa över en bäck istället för att gå runt och ta vägen över en bro i närheten.

När de hade kommit fram till bäcken hoppade Arvid över först! Sedan hjälpte han Elsa och Maja över innan det var dags för Emil. Emil tog sats för att komma över, utan hjälp av Arvid. Men Emil halkade till och trampade istället rakt ner i diket med ena foten.

”Försökte du göra en Jesus”, sa Arvid och garvade.
”Va’ menar du”, sa Emil.
”Ja, gå på vatten alltså”, sa Arvid.
”Hm”, grymtade Emil, medan han tömde ur vattnet ur skon och kramade på byxbenet.

”Var inte ni toanödiga”, frågade Elsa. ”Ni kan väl ta dasset i skogen bakom lägerområdet, det är ju närmre dit, så kan vi lämna in startkortet i målet.”
”Har du också hittat utedasset i skogen”, sa Arvid.
”Ja, jag och Maja har varit där några gånger”, svarade Elsa.
”Okej”, sa Arvid lite trevande och såg frågande på sin syster innan han sa till Emil: ”Ta på dig dojan nu så springer vi till dasset i skogen”.

När de var framme sa Arvid till Emil att han kunde gå in först. Emil öppnade dörren och såg att det var två holkar. Emil tittade på Arvid som skakade på huvudet och sa: ”Gå du först, jag kan vänta en stund till.”

Emil stängde dörren och satte sig på holken vid drottning Silvia. Pustade ut lite och sa för sig själv: ”Åh Gud, det skulle ju inte vara så dumt att kunna gå på vatten. För då skulle jag slippa vara så blöt i dojan nu.”

På en gång är Emil i en båt med ett stort gäng okända män mitt ute på en sjö. Det är mörkt och vågorna är höga och Emil kan inte se land åt något håll. Han blir rädd, kryper ihop och gömmer sig bakom en låda och undrar vad som händer. Då hör han hur männen i båten börjar ropa och skrika av rädsla. Det gör inte Emil mindre rädd precis. Och han ser hur de pekar på någon som kommer gående på vattnet.

”Det är väl bara Jesus”, tänker Emil som blivit påmind av Arvid nyss om att Jesus kan gå på vatten. Så hör Emil Jesus säga: ”Lugn, det är jag. Var inte rädda.”

Då svarar en av männen i båten: ”Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.”
Då säger Jesus: ”Kom!”

”Du är ju inte klok, Petrus”, sa en av de andra männen i båten medan Petrus kliver över relingen och börjar gå på vattnet fram till Jesus.

Men efter ett tag börjar Petrus se sig omkring och ser vågorna och blir rädd och genast börjar han sjunka och ropar till Jesus: ”Herre, hjälp mig!”
Jesus sträcker ut handen och griper tag i Petrus och säger: ”Du trossvage. Varför tvivlade du?”
Tillsammans stiger de sedan in i båten, och det slutar att blåsa.

Alla männen i båten faller på knä framför Jesus och säger: »Du måste vara Guds son.»
Emil sitter kvar bakom sin låda och bara gapar, men kommer att tänka på vad Arvid sagt om att ”göra en Jesus”. ”Petrus lyckades i alla fall göra det en liten stund, lite bättre än vad jag lyckades”, tänker Emil och ler för sig själv.

På en gång var Emil tillbaka på utedasset. Han torkade sig fort och sprang ut till Arvid och sa: ”Vad är det med detta dass. Jag kom till Jesus och lärjungarna.”

”Gjorde du det med?”, sa Arvid. ”Det har hänt mig två gånger också. Jag har sett Jesus både på ett berg och på en fest. Vart hamnade du?”

”Jag hamnade i en båt och fick se när Jesus och Petrus gå på vatten”, svarade Emil.

”Haha, precis det vi pratade om förut ju”, sa Arvid.

”Tror du syrran och Maja vart och mött Jesus också? De kände ju till hemlighuset i alla fall”, fortsatte Arvid.

”Vi får väl fråga dem senare, men skulle inte du på dass också?”, sa Emil.

”Just det, det hade jag nästan glömt bort”, sa Arvid och gick in på dasset.

Avsnitt 5

Tema: Var inte rädda, syskonkärlek och Jesus berättar om hur värdefulla vi är

Scoutligt: Sova i tält

Bibelberättelse: Luk 12:4-7

Det hade blivit kväll och hela patrullen låg i tältet. Tjejerna var lite fnittriga, killarna bråkade på sin kant och Signe försökte läsa på inför morgondagens bibelstudium. Då började Erik att berätta läskiga spökhistorier. Den ena värre än den andre. Elsa och Maja tystnade, Emil och Arvid slutade bråka och Signe slutade läsa. Alla blev som uppslukade av Eriks spökhistorier.

Efter ett tag kände Elsa att hon var kissnödig. Men Eriks spökhistorier hade gjort henne så rädd så hon inte vågade gå ut. Hon försökte hålla sig, men ju mer hon försökte ju mer kissnödig blev hon.

”Arvid”, viskade Elsa tyst, men fick ingen reaktion.

”Arvid”, sa hon lite högre.

”Vad är det?”, svarade Arvid.

”Kan du följa med mig till dass. Jag vågar inte gå själv”, sa Elsa.

”Det kunde du väl kommit på innan vi krupit ner i sovsäckarna”, sa Arvid.

”Men då var jag ju inte kissnödig”, svarade Elsa.

”Okej, då”, sa Arvid och de krånglade sig ur sovsäckarna, letade reda på ficklamporna och satte på sig skorna och gick ut ur tältet.

”Vi tar utedasset i skogen? Det är mycket närmre dit!”, sa Arvid.

De började gå mot skogen med ficklamporna i högsta hugg. När Arvid trampade på en gren så det knakade till ordentligt hoppade Elsa till och trodde hon skulle kissa på sig, men hon klarade sig. Strax var de framme vid dasset.

”Kan du inte följa med in”, sa Elsa, ”det är så läskigt när det är mörkt. Men du får inte titta, du måste blunda hela tiden.”

”Ja, ja, det kan jag väl”, svarade Arvid smått irriterad.

Elsa gick in och satte sig på holken med kungen, precis som hon gjorde förra gången.

”Gud, va skönt, och tur du är med brorsan, det känns lite mindre läskigt då”, sa Elsa när hon hade satt sig och börjat kissa.

Elsa och Arvid hamnar plötsligt mitt i en stor hop med människor.

”Titta, Arvid, titta – det är Jesus”, sa Elsa och Arvid öppnar ögonen och ser att de är mitt bland en massa människor. Mitt ibland dem står Jesus och pratar. Jesus sa: ”mina vänner låt er inte skrämmas av dem som kan döda kroppen, men sedan inte kan göra mer. Jag ska tala om för er vem ni ska frukta. Frukta honom som kan döda och sedan har makt att kasta ner i helvetet. Ja, jag säger er: honom ska ni frukta. Säljs inte fem sparvar för två kopparslantar? Men ingen av dem är glömd av Gud. Och till och med hårstråna på ert huvud är räknade. Var inte rädda, ni är mer värda än aldrig så många sparvar.”

Elsa tittar på Arvid och säger: ”Det där låter ju nästan lika läskigt som Eriks spökhistorier.”

”Ja, på sätt och vis, det låter ju inte kul med död och helvetet. Men det är ganska bra sagt det där med att Gud har koll och inte glömmar oss och till och med har koll på hur många hårstrån vi har”, svarar Arvid. ”Och det där med att vi inte ska vara rädda, det var rätt bra det med”, sa Elsa. ”Det hade jag behövt höra i tältet förut”

Så var Elsa och Arvid tillbaka på utedasset. När de gick tillbaka till tältet pratade de om vad Jesus sagt och att de inte riktigt förstod vad Jesus menade.

”Vet du vad frukta betyder, Arvid”, frågade Elsa

”Nej, inte riktigt, det har inget med bananer och äpplen att göra i alla fall. Men jag tror kanske det handlade om att veta vem man tror på och visa det, be och så”, sa Arvid och tänkte att detta måste han fråga Signe om någon gång.

”Det är bra att ha dig brorsan”, sa Elsa, ”även om du är grymt jobbig ibland”.

”Tacka det samma”, sa Arvid och så gick de in i tältet och lade sig i sovsäckarna igen och somnade snabbt.

Avsnitt 6

Tema: Be bordsbön och Jesus lär lärjungarna att be

Scoutigt: Matlagning

Bibelberättelse: Luk 11:1-4

Elsa satt vid matbordet och grät. Framför sig hade hon en stor hög med lök, som hon hade skalat och hackat.

”Hoppas det var den sista löken nu”, sa Elsa med gråten i halsen, ”det är så jobbigt att gråta”.

”Bra jobbat, Elsa”, peppade Signe, klappade om Elsa och tog löken till Erik som stod vid spisen och fräste köttfärs på löpande band.

”Ska bli gott med köttfärssås och pasta”, sa Emil och slickade sig om munnen.

När maten var färdiglagad satte sig alla vid bordet med sina kåsor och bestick.

”Vad vill ni sjunga för bordssång idag då”, frågade Signe.

”Superman-sången”, skrek Arvid.

”Nej, vi vill sjunga Bamse”, sa Elsa och Maja i kör.

”Var länge sidan vi sjöng den om sparven”, sa pensionären Bengt-Åke, som var ledare i spårarpatrullen Höken.

”Vi tar Bamse-varianten”, sa Signe och började sjunga ”Herre, tack att du som gett oss livet, också ger oss maten på vårt bord...”

Medan de åt frågade Maja till Signe: ”Varför sjunger vi alltid innan maten på scouterna?”

”Det är istället för att be en bordsbön”, svarade Signe. ”Vi vill be Gud om att välsigna maten. Men samtidigt är det ett bra sätt att samla ihop alla på och få alla att vara redo att äta innan maten kallnar”, fortsatte Signe för att förklara för Maja.

När de hade ätit upp så diskade de vid den fina diskbänken som Elsa och Maja hade byggt första dagen. Arvid busade som vanligt och skvätte av det äckliga diskvattnet på lillsyrren.

När Maja var klar med disken gick hon till utedasset i skogen. Hon hade varit kissnödig ända sedan de sjöng Bamse-sången, då hon hade tagit i allt hon orkade.

Maja gick in på dasset och satte sig på holken med kungen denna gång. Hon började gnola på Bamse-sången som satt sig på hennes huvud sedan maten: "Herre, tack att du som ger oss livet..."

Då hamnar Maja mitt i gänget med lärjungarna och Jesus som sitter och ber.

En av lärjungarna sa: "Jesus, lär oss att be". "Säg så här när ni ber", sa Jesus, "Fader, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Ge oss var dag vårt bröd för dagen som kommer. Och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter var och en som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för provning."

Sedan fortsätter Jesus att prata om bön och berättar en liknelse och Jesus sa: "Kom ihåg detta - Be, så får du. Sök, så hittar du. Knacka, så öppnas dörren."

Maja tänker att om nu Jesus sa att man får om man ber så måste hon testa det. Så hon knäpper sina händer, precis som hon lärt sig på scouterna att man ska göra när man ber, och så ber hon: "Livets Gud som söker alla, jag vill hem innan mörker falla".

På en gång var Maja tillbaka på dasset i skogen. "Wow, det funkade ju", ropade Maja ut glatt och fortsatte "man skulle kanske testa att be till Gud oftare".

På väg tillbaka till lägerområdet tänkte Maja att hon måste fråga Signe mer om bön.

Maja gick direkt fram till Signe när hon såg henne komma körandes på en stor dunk med vatten. "Bra att du kommer, Maja", sa Signe. "Då kan du hjälpa mig att putta på här i uppforsbacken." "Signe, får man alltid vad man ber om", sa Maja. "Nja, det beror väl på vad man ber om", sa Signe och fortsatte "Om man ber om bra saker för en själv och för andra och det är enligt Guds vilja, då är det nog oftare som man får det man ber om än om jag t.ex. skulle be om att få en röd snygg Ferrari. Men det svåra är att veta vad som är Guds vilja. Det misslyckas jag ofta med att ha koll på tyvärr", sa Signe och tog i lite extra för att få upp kärran med vattendunken över sista knölen innan deras lägerplats.

"Har du testat att be för något annat än för maten och scoutbönen", frågade Signe.

"Ja, det har jag", sa Maja.

"Fick du vad du bad om", frågade Signe.

"Joo", sa Maja kort och lite nervös för att Signe skulle fråga mer om vad hon bett om. För hon vågade inte berätta för Signe vad som kan hända på utedasset.

Signe log stort åt Maja och sa: "Men va' bra och härligt att höra! Men nu måste vi skynda oss så vi inte kommer för sent till projektet."

Avsnitt 7

Tema: Irritation på mindre scouter och Jesus och barnen

Scoutigt: Projekt, göra spel och uteleksaker

Bibelberättelse: Luk 18:15-17

Alla scouter från Equmenia Gräshult var på ett projekt där de skulle göra olika spel och uteleksaker. Patrullen Bävern hade bestämt sig snabbt för att de skulle göra en pilkastningstavla och en massa pilar man kunde kasta. Elsa och Maja täljde en massa pilar, medan Emil och Arvid höll på att surra ihop en ram som de tänkte fylla med hårt packat hö eller halm. De hade skickat iväg sina ledare Erik och Signe till en lada i närheten för att se om det fanns hö eller halm där som de kunde använda.

"Vad gör ni?", kom en av småscouterna i patrullen Höken och frågade Emil.

"En piltavla!" svarade Emil kort.

"Får jag testa den sen", frågade en annan lite scout.

"Nej, den är vår", sa Arvid.

"Är det svårt att surra", frågade en tredje liten scout som nyss hade börjat på scouterna.

"Nej, inte om man kan det", sa Emil.

"Får jag testa", frågade småscouten tillbaka.

"Men har inte ni nått eget spel att göra", frågade Arvid irriterad de tre nyfikna småscouterna.

"Jo, vi gör ett kinaschack", svarande en av dem.

"Med en massa hål", sa den andre.

"Och massa kulor i olika färger", sa den tredje.

"Och vad gör ni här då", sa Arvid med en hård röst och stirrade argt på dem.

"Vi ville ju bara se vad ni skulle göra", sa den förste småscouten och såg ut som han skulle börja gråta.

"Du behöver ju inte bli arg för det."

Nu höll det på att bubbla över inne i Arvid av irritation över småscouterna i patrullen Höken. Han flög upp på fötterna och Emil trodde han skulle ge sig på småttingarna.

Arvid skrek: "Gå! Ni vill inte se mig arg på riktigt. Gå bara innan..."

Emil ryckte tag i Arvid och sa: "Lugna dig, Arvid".

"De går mig bara på nerverna de där knotten. De är ju överallt!", sa Arvid.

Arvid lugnade ner sig lite när småscouterna gått till sin ledare och börjat måla träkulor i olika färger.

Emil gjorde klart den sista surrningen i ramen och frågade Arvid: "Vart tog Erik och Signe vägen med höet?"

"De kanske rumlar runt i det. Det vet man ju vad som kan hända på en höskulle", sa Arvid glatt och skrattade.

”Va’ inte dum”, sa Maja, ”Signe är väl gift och har barn?”

”Och”, sa Arvid.

”Ibland är du bara för knäpp, brorsan”, sa Elsa och kastade en halvfärdig pil mot Arvid.

”Vi går till dasset istället för att sitta här och vänta på Erik och Signe. Där händer det ju i alla fall något hela tiden”, sa Emil.

”Bra idé”, sa Arvid

Och så gick de två till utedasset, medan tjejerna satt kvar och täljde fler pilar.

När killarna var framme gick de in båda två och stängde dörren.

”Arvid, tror du vi måste sätta oss och kissa för att komma till Bibellandet”, frågade Emil efter en stund när inget hände.

”Bra fråga, det har jag inte tänkt på”, sa Arvid. ”Just nu struntar jag faktiskt i Bibellandet. Jag är bara glad att jag slipper småscouterna, Elsa och Maja en stund.”

”Ja, tack gode Gud för att småscouterna inte känner till dasset ännu”, sa Emil.

Precis när han sa det hamnar Emil och Arvid mitt bland en massa barn som skriker och leker och kryper upp i knät på en man som sitter på en sten. ”Det ser ut som det är Jesus där på stenen”, viskar Emil.

”Jaha”, suckar Arvid, ”och aldrig slipper man småttingar.”

”Men du, det verkar inte bara vara vi som tycker det är lite jobbigt med småttingar”, sa Emil och pekar på Jesus lärjungar som försöker hålla bort ungarna från Jesus.

Då sa Jesus: ”Låt barnen komma hit till mig och sätt inte stopp för dem: Guds rike tillhör sådana som de. Vet ni va’, den som inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig in i Guds rike.”

När barnen och deras mammor är på väg att gå, passar Arvid på att smita fram till Jesus och sätter sig i hans knä. Emil bara står och tittar på storögd och gapar.

När Arvid kom tillbaka sa Emil: ”Att du bara vågade, tänk om Jesus kommer på att vi inte hör hemma här, tänk om han skulle fråga dig nått och du inte kan svara för att du inte kan hans språk, tänk om...”

Arvid avbröt Emil och sa: ”Lugn! Jesus tittade mig bara i ögonen och log. Och så blinkade han med ena ögat. Jesus vet! Han har koll! Men du vilka snälla ögon Jesus har.”

Så var Emil och Arvid plötsligt tillbaka till utedasset i skogen och de gick tillbaka till projektet. På vägen dit pratade de om de skulle kunna lära sig att stå ut med småttingar på samma sätt som Jesus gjorde. De kom fram till att det nog skulle bli svårt, men de bestämde att de skulle göra ett försök i alla fall. De kom överens om att de istället för att bli irriterade på småscouterna, att de skulle försöka göra som Jesus gjorde med Arvid och titta småttingarna i ögonen och le.

Avsnitt 8

Tema: Häftiga upplevelser och Jesus förhålligas

Scoutigt: Lägerbål och upplevelser på scouterna

Biberättelse: Luk 9:28-36

Lägerbålet hade precis slutat och patrullen Bävern hade fått i uppdrag att vakta elden tills den hade slocknat helt. Patrullen satte sig i en ring runt elden. Emil och Arvid på ett liggunderlag, Elsa och Maja på ett annat och deras ledare Erik och Signe på ett tredje.

Emil och Arvid tisslade och tasslade som värsta småtjejerna och pekade på Erik och Signe och Arvid sa tyst till Maja: ”Där ser du!”

Var på Maja svarar lite för högt: ”Du är ju inte lite dum du!”

Arvid hade nämligen fått för sig att det är något på gång mellan Erik och Signe, medan Maja trodde sig veta att Signe var gift och hade barn.

”Vad vill ni göra nu då?”, frågade Signe, ”vill ni leka nån lek eller?”

”Kan vi inte bara sitta och mysa här vid elden”, sa Maja.

”Kan du inte berätta några fler historier, Erik”, vädjade Emil.

”Nej, inga mer spökhistorier”, sa Elsa, ”jag blev så rädd sist du berättade.”

”Kan ni inte berätta om något riktigt äventyr”, sa Arvid.

”Nått spännande som ni gjort på scouterna”, sa Emil och tänkte på hemlighuset i skogen.

”Ska du eller jag börja”, sa Erik och tittade på Signe.

”Börja du”, svarade Signe.

”När jag gick i gymnasiet så gick jag en scoutledarutbildning som heter Ska’ut, en jättebra kurs att gå om man vill bli scoutledare. Efter kursen hade vi en återträff på en ledarspårning. Då var vi med om massa spännande grejer. En sak jag aldrig kommer glömma var att vi på en station kom till en gammal järnvägstunnel. En funktionär tog emot oss i ena änden och sa att uppgiften på denna station var att ta sig igenom tunnel till andra sidan så snabbt

som möjligt utan ficklampor. Inne i tunneln var det kolsvart. Och så hade de gjort en hinderbana där inne. Vi såg inte varandra, såg inte hindren och hade ingen koll på hur lång tunneln var och vart vi skulle. Det var bara att känna sig fram och ta sig över vad vi tror var en massa halmbalar, kabeltrummor, lastpallar och annat bröte. På vissa ställen var det helt stopp och då fick vi känna oss fram i sidled för att hitta en passage igenom. Det var nog bland det äventyrligaste jag vart med om på scouterna”, sa Erik och njöt av att få stå i centrum.

”Du då, Signe? Har du vart med om nått häftigt”, sa Arvid.

”Ja, det har jag, jag har paddlat på blåsiga sjöar, cyklat över en å på en specialbyggd cykel hängandes i en vajer och massa annat spännande. Men vet ni vad det häftigast av allt är?”, sa Signe. ”Näää, berätta”, svarade alla scouterna i mun på varandra.

”Jo, det häftigast av allt är att jag har mött Jesus på scoutläger”, sa Signe och väntade på fler följdfrågor, för att få berätta mer. Men hon möttes bara av fyra scouter som stirrade på varandra och som skakade på huvudena.

”Jag måste gå på dass innan vi lägger oss”, sa Elsa. ”Jag följer med”, sa Maja.

På väg till dasset pratade Maja och Elsa om ifall Signe kanske också vart på dasset och att det varit där hon hade mött Jesus. Men ingen av dem trodde det. Men när de var framme, gått in och stängt dörren sa Maja: ”Men Gud va’ skönt det ändå vore om Signe också visste om dasset och att man kunde komma och möta Jesus här.”

På en gång är Elsa och Maja uppe på ett högt berg och ser Jesus strålande vit och han lyser mer än elden på lägerbålet lös nyss. De ser också några lärjungar ligga nästan livlösa på marken och två gamla gubbar som ser som hämtade från en tecknad film om Gamla testamentet som Elsa sett i söndagsskolan i kyrkan hemma i Gräshult.

Så vaknar lärjungarna till och börjar prata om att bygga hyddor till Jesus, Mose och Elia. Elsa tänker: ”Aha, är det de gubbarna”, medan Maja tänker att: ”Emil och Erik hade gillat att vara med och bygga hyddor”.

Men helt från ingenstans kommer ett moln och sänker sig över dem, och när gubbarna försvinner i molnet blir lärjungarna, Elsa och Maja skräckslagna. De hör då en röst ur molnet som säger: ”Detta är min son, den utvalde. Lyssna till honom”, och när de hör rösten så ser de att Jesus står där ensam.

Så var Elsa och Maja tillbaka på hemlighuset i skogen. På väg tillbaka till tältet pratade de om att Signe ändå hade lite rätt i att det häftigaste av allt på scouterna är nog ändå att få vara med och möta Jesus på ett scoutläger.

Avsnitt 9

Tema: Lyssna på Jesus, hemma hos Marta och Maria

Scoutigt: Städa i tältet och mask-krig i sovsäckarna
Biberättelse: Luk 10:38-42

Det hade gått några dagar på scoutlägret nu och det började bli väldigt stökigt i patrullen Bäckens militärtält. Det låg ett par sunkiga sockar mitt i tältet som var Emils från när han trampade ner i bäcken. Det låg ett par kalsonger bredvid Majas kudde som varken Emil eller Arvid vill kännas vid och skorna och stövlarna vid utgången stod huller om buller.

”Vilken svinstia det är här”, sa Erik när han tittade in, ”innan bibelstudiet måste ni bara städa upp lite granna så det går att bo här några nätter till.”

”Vems är den här”, ropade Elsa ut och höll upp en lilafärgad scouthalsduk.

”Oh var det där den var”, svarade Arvid, ”du vad jag letade efter den förut innan flagghissningen.”

”Det är tråkigt att städa”, sa Emil, ”kan vi inte leka mask-krig istället?”

”Mask-krig, vad är det?”, frågade Maja.

”Har du inte lekt mask-krig innan?”, sa Arvid förvånad.

”Alle man i sovsäckarna”, ropade Elsa, som lekt mask-krig på hajken i höstas, men då hade inte Maja varit med.

Som kokonger helt inne i sovsäckarna började en svettig brottningsmatch så hela tältet skakade. Grabbarna teamade ihop sig mot tjejerna som blev helt nermosade mot backen bland ledarnas packning. Tjejerna bara gapskrattade.

Erik kom inspringandes och sa skarpt: ”Ska ni riva hela tältet eller? Sa jag inte att ni skulle städa och inte röja till det ännu mera. Kom igen nu, fixa i ordning nu innan bibelstudiet. Ni vill väl inte missa att höra Signes spännande berättelser om Jesus.”

Helt genomsvettig tittade Arvid ut ur sin sovsäck och svarade: ”Nä, lyssna till Jesus är ju spännande, eller hur gänget.”

”Tyst, Arvid, säg inget mer”, hördes dovt djupt nere ifrån Elsas sovsäck.

”Ut ur sovsäckarna nu, snälla”, vädjade Erik, ”vi måste gå om några minuter”.

Maja hade svårt att hitta vart öppningen till sovsäcken var och letade runt omkring sig innan hon

lyckades få ut en arm och hittade sedan dragskon och dragkedjan. Väl ute ur sovsäcken plockade Maja iordning bland sina grejer, slängde bort kallingarna mot killarna, innan hon gick ut ur tältet och insåg att allt skrattande under mask-kriget hade gjort henne kissnödig.

”Elsa, vill du hänga med till dasset?”, ropade Maja in genom ingången till tältet.

”Men då kommer vi väl försent till bibelstudiet”, ropade Elsa tillbaka medan hon stoppade ner lite mer kläder i sin ryggsäck inne i tältet.

”Men kom igen då, snälla, jag är jättekissnödig”, vädjade Maja.

”Ja, ja, jag kommer väl då”, sa Elsa och kom ut och följde med Maja på dass.

När Maja var klar på dass gick Elsa först ut. Maja var kvar inne på dass och tittade ner och knäppte sina byxor och sa samtidigt till Elsa: ”Gud, va’ kul det var med mask-krig, det måste vi göra om igen.”

När Maja tittar upp igen ser hon att hon är i ett annat hus. Hon viskar: ”Elsa, var är du?” Men hon får inget svar. När hon tittar sig omkring för att hitta Elsa ser hon att Jesus och en kvinna sitter i andra änden av rummet. Kvinnan verkar lyssna intresserat på vad Jesus har att berätta. En annan kvinna springer fram och tillbaka. Hon verkar städa och fixa i ordning för lite mat.

Helt plötsligt stannar hon till framför Jesus och säger: ”Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.”

Då svarar Jesus till henne: ”Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det ska inte tas ifrån henne.”

Och så var Maja tillbaka på dasset och såg Elsa utanför dörren.

”Vart tog du vägen, Elsa, jag såg inte vart du var”, sa Maja

”Vad menar du”, sa Elsa.

”Har inte du vart i Bibellandet?”, frågade Maja.

”Nej, hur ska jag hunnit med det medan du knäppte dina byxor”, sa Elsa

”Det har jag”, sa Maja.

”Har du vart i Bibellandet utan mig?”, frågade Elsa.

”Ja, jag har sett Jesus hemma hos några som hette Marta och Maria.”, svarade Maja.

”Vad hände? Berätta!”, sa Elsa ivrigt.

”Jesus sa till Marta, som bara städade och fixade, att hon skulle göra som sin syster och lyssna på Jesus istället”, sa Maja.

Elsa och Maja tittade på varandra och samtidigt utbrast de ”Bibelstudiet!”. Och så sprang de tillbaka till lägret för att inte missa för mycket av det som Signe skulle berätta om Jesus.

Avsnitt 10

Tema: Samarbeta och vara tjänare

Scoutigt: Projekt, bygga en bro

Bibelberättelse: Joh 13:1-17

Det är dags för projekt igen och denna dag hade alla patruller själva fått bestämma vad de ville göra för att göra scoutgården Gläntan ännu bättre och roligare. Patrullen Bävern hade föreslagit att de ville bygga en bro över diket som Emil trampade ner i när de var ute på spårningen. Det tyckte deras ledare Erik och Signe var en bra idé. Så medan ledarna låg och solade i gräset en bit bort försökte patrullen Bävern komma överens om hur bron skulle se ut och hur de skulle bygga den. Det här med att samarbeta var inte patrullens bästa grej, men efter ett tag så tog Emil tag i projektet och satte ner foten, inte i diket denna gång, men för att de skulle komma igång. De sågade, gnällde, surrade, klurade, surade och hoppade fram och tillbaka över diket, innan de efter några timmars jobb stolta kunde invignings-gå över sin fin-fina bro. De döpte högtidligt bron till ”Nybro”.

När de kom tillbaka till lägerområdet så var det dags att laga lunch. Det var patrullen Bäverns tur att ansvara för matlagningen för hela Equmenia Gräshult. Då surade Arvid ihop rejält. För inte nog med att de hade slitit och byggt en bro medan ledarna låg och solade, utan nu så sa ledarna att Arvid, Emil, Elsa och Maja skulle skala potatis, tända eld och steka köttbullar också. Någon måtta på slav-görat tyckte Arvid att det fick vara. ”Kan inte ledarna göra något också någon gång”, tänkte Arvid och smet undan till utedasset i skogen så fort han fick chansen.

Arvid gick in och satte sig mellan holkarna på dass och gnällde halvhögt för sig själv och sa: ”Gud, vad jobbigt det är att vara på scoutläger ibland. Tur att det är så mycket rolig mellan allt man måste göra. För annars hade jag aldrig velat åka igen.”

På en gång är Arvid i ett rum med alla lärjungar och Jesus. De halvliggert alla runt ett lågt bord och det ser ut som de ska äta mat. Plötsligt rester sig Jesus upp och tar av sig sin mantel och tar fram en handduk och knyter den som en kjol runt magen. Så tar han fram ett fat som är ganska likt det som Arvid och hans kompisar alltid är tvungna att tvätta händerna i innan de ska äta på lägret. Jesus håller upp vatten i fatet och Arvid tänker att lärjungarna

kanske också är dåliga på att komma ihåg att tvätta sig om händerna innan maten. Men istället för att de ska tvätta händerna, så går Jesus fram till var och en av dem och tvättar lärjungars fötter och torkar dem med handduken.

När Jesus kommer fram till Petrus så vill han inte att Jesus ska tvätta hans fötter, utan protesterar högljutt. Men Jesus förklarar lugnt att om han inte får göra det så kommer inte Petrus ha någon gemenskap med Jesus. Då blir Petrus ivrig åt andra hållet och vill att Jesus ska tvätta hela honom. Men Jesus lugnar den intensive Petrus och förklarar att: ”Den som har badat behöver bara få fötterna tvättade, i övrigt är han ren.”

När Jesus är klar och tvättat alla lärjungars fötter tar han av sig handduken och sätter på sig manteln igen och lägger sig vid bordet. Och så förklarar Jesus för lärjungarna varför han har gjort som han gjort. Jesus säger: ”Om nu jag, som är typ er chef och lärare, har tvättat era fötter, ja då måste även ni tvätta varandras fötter. Jag har gett er ett exempel, för att ni ska göra som jag har gjort. En medhjälpare är inte större än sin chef. Men har ni förstått detta och hjälper varandra, ja då gör ni rätt. Det tar vi en skål på vänner, men glöm aldrig bort detta.”

Så var Arvid tillbaka på utedasset. Han var inte lika sur längre och kom på sig själv att små-le när han tänkte på vad Jesus gjort och sagt till sina lärjungar. Han kom också på vad Jesus hade sagt när han hade sett Jesus för första gången på berget, när Jesus pratat om att älska sin nästa och till och med älska sin fiende. Arvid kände sig lite dum att han inte hade lärt det ännu. Han gick tillbaka till de andra och letade upp en potatisskalare och hjälpte Elsa och Maja att skala klart potatisen.

”Vart tog du vägen”, frågade Maja.

”Jag gick bara på dass ett tag”, sa Arvid.

”Hände det något särskilt då?”, frågade Elsa nyfiket.

”Vi tar det senare när ledarna inte hör på”, sa Arvid och fortsatte, ”nu måste vi hjälpa till så vi får lunch någon gång.”

Avsnitt 11

Tema: Se sig för och Jesus helar en blind man

Scoutigt: Djurspår och gå och bada

Bibelberättelse: Luk 18:35-42

Det var fritid på lägret och då brukade patrullen Bävern passa på och gå och bada. Det gjorde de även denna dag. De byte om i tältet, först byte tjejnerna om och sedan killarna. När alla var klara gick de mot badplatsen.

När de gått en bit gick Emil rakt in i Elsa.

”Se dig för, är du blind eller?”, ropade Elsa lite surt mot Emil.

”Förlåt”, sa Emil och förklarade att han hade hittat en myrstig och sett några myror som drog på ett stort barr.

”Det var inte meningen att gå in i dig”, sa Emil och fortsatte, ”men det är så spännande att se att en så liten myra kan dra ett så stort barr”.

”Du är väl förlåten då, men se dig för lite bättre nästa gång”, sa Elsa.

”Nej!”, ropade Maja rakt ut.

”Vad händer”, frågade Elsa nyfiket.

”Jag glömde gå och kissa innan vi bytte om till baddräkt”, sa Maja och fortsatte, ”och nu är jag så klart kissnödig.”

”Otur”, sa Arvid lite ironiskt.

”Ja, jag springer till dasset i skogen, jag är snart tillbaka”, ropade Maja medan hon sprang in i skogen och genade till hemlighuset i sina Foppa-tofflor och baddräkt med handduken fladdrande i fartvinden.

När Maja kom in på dasset tog hon sikte på holken med drottningen och började kränga sig ur baddräkten och tänkte, ”Gud, vilken miss att glömma gå på dass innan vi skulle gå och bada. Vilket nybörjarfel!”

Helt plötsligt står Maja mitt i vattnet i Jordanfloden. Hon drar snabbt in armen i baddräkten igen och inser att hon kanske måste kissa i vattnet istället. Strax bredvid Maja ser hon att där vadar Jesus och hans lärjungar över floden vid ett vadställe. De har inga snygga baddräkter på sig som Maja, utan de drar upp sina långa mantlar och sårkar till magen för att de inte ska bli så blöta. Efter dem följer många andra nyfikna efter. Maja hör någon säga att de är på väg till staden som ligger på andra sidan floden. Jeriko heter visst staden, snappar Maja upp i vimlet, och hänger på tåget in mot staden och sveper sin handduk om sig som en klänning.

När de närmar sig staden ser Maja att det sitter en man vid väggkanten och tigger. Maja ser att mannen verkar fråga några runtomkring något. Helt plötsligt börjar mannen ropa: ”Jesus, Davids son, förbarma dig över mig.”

Maja ser då hur de som går längst fram försöker tysta mannen, men det går inget bra, för han ropar en gång till och nu ännu högre: ”Davids son, förbarma dig över mig.”

Maja ser hur Jesus reagerar och hon hör hur han ber dem leda fram mannen till honom. Mannen är nog blind, tänker Maja, för han verkar behöva hjälp att komma fram till Jesus.

När mannen kommer nära Jesus frågar Jesus mannen: "Vad vill du att jag ska göra för dig?" Den blinde mannen säger då till Jesus: "Herre, gör så att jag kan se igen."

Jesus svarar mannen: "Du kan se igen. Din tro har hjälpt dig."

På en gång fattar Maja att något fantastiskt håller på att ske framför hennes ögon. För mannen kollar sig omkring, och han hälsar på alla, han skuttar fram och ropar goa härliga saker och tackar Gud och tackar Jesus också så klart. Maja och alla andra som är på plats och som får se detta, de smittas av den tidigare blinde mannens glädje och alla börjar tacka Gud och efter ett tag börjar några sjunga lovsång till Gud.

Så var Maja tillbaka på dass igen. Hon satte sig på holken vid drottningen för att kissa igen för säkerhets skull, innan hon drog på sig sin blöta baddräkt, gick ut och stängde dasset efter sig. Sedan sprang hon genom skogen tillbaka till badplatsen. När hon kom fram sa Elsa till henne: "Har du badat i dasstunnan eller? Du ser ju helt blöt ut redan." "Det är inget emot hur den blinde mannen ser ut", sa Maja kryptiskt och flinade lite för sig själv över sitt svar.

Elsa fattade inte någonting av vad Maja flinade åt, men hann inte fråga om det innan Maja hoppade i vattnet ifrån bryggan och gjord bomben bara en meter från Elsa.

De badade en lång stund innan de gick tillbaka till sitt tält igen.

Avsnitt 12

Tema: Förlåtelse och Jesus förlåter Petrus på en strand

Scoutigt: Lägerbål och brandbekämpning

Bibelberättelse: Joh 21:12-23

"Den var vass i kanten på med vanten." och en hel del andra rop och sånger hade precis klingat ut. Lägerbålet var över för denna kväll och patrullen Bävern skulle gå tillbaka till sin plats på lägerområdet. Precis när Emil skulle gå förbi resterna av lägerbålselden försökte Arvid smita före Elsa och Maja och knuffade då samtidigt till Emil. Emils lägerbålsfilt smekte över lågorna på elden och började brinna. Erik stod några meter bort och såg vad som var på väg att hända och var snabbt som blixten framme vid den hink med vatten som stod bredvid lägerbålselden. Han tog tag i hinken, sprang fram till Emil och kastade vattnet över både Emil och hans lägerbålsfilt. I nästa sekund hade Erik slitit bort filten från Emil och började hoppa på den ände som hade börjat brinna.

Emil stod blöt, lite chockad och tittade på medan Erik hoppade som en tok upp och ner. Det var tur att Emil inte hade haft filten på sig utan burit den över armen. Arvid skämdes för vad som hänt och visste inte vad han skulle göra eller säga, så han smet på nytt undan och gick till utedasset i skogen.

När Arvid kom fram till dass, öppnade han dörren och gick in och satte sig på locket till holken med kungen. "Herre Gud, va' rädd jag blev", sa Arvid högt för sig själv och suckade djupt.

På en gång är Arvid på en strand vid en sjö. Han sitter på en sten och strax bredvid brinner en eld och ovanför elden håller någon på att baka lite bröd och grilla lite fisk. En bit bort på stranden har några fiskare lagt till med sin båt och är nu på väg mot platsen där Arvid sitter. Arvid gömmer sig bakom en av stenarna runt honom. När fiskarna kommer närmare ser Arvid att det är Jesus och några av hans lärjungar som är på väg emot honom.

Det verkar vara Jesus som har fixat mat åt sina lärjungar och bjuder dem på brödet och fisken. När de ätit klart nickar Jesus till Petrus och ber att få prata lite med honom. De går bort mot stenarna som Arvid gömmer sig bakom och Arvid hör att Jesus frågar Petrus, om Petrus älskar Jesus mer än de andra gör, fast han kallar honom Simon Johannes son.

"Du vet att jag har dig kär", sa Petrus.

Jesus frågar Petrus detta inte bara en gång utan hela tre gånger, och varje gång intygar Petrus att så är det, "jag har dig kär Jesus, det vet du, Jesus". Och varje gång så säger Jesus något om att ta hand om hans lamm, får och att vara herde.

Arvid sitter stilla och tyst bakom stenen och fattar att detta är ett viktigt samtal som han tjuvlyssnar på. Det känns som om Jesus håller på att förlåta Petrus och samtidigt ge honom ett viktigt uppdrag.

Detta hann Arvid precis tänka, innan han på nytt var tillbaka på dasset i skogen. Han gick ut ur dasset och gick genast tillbaka till tältet. Där stod Emil i bara kalsongerna och hängde upp sina blöta kläder på tvättställningen inne i militärtältet. Lite sur tittade Emil på Arvid när han kom in genom ingången. Emil var på väg att säga något, men han blev avbruten av Arvid innan han hann få ut något ord.

"Förlåt, Emil", sa Arvid skamset och tittade på Emil. "Kan du förlåta mig?", sa han igen.

"Jo, men gör inte om det bara", sa Emil.

"Nej, nej, det ska jag aldrig göra, men är det säkert att du kan förlåta mig", sa Arvid.

”Det är lugnt”, sa Emil.
”Är du alldeles säker”, sa Arvid och fortsatte och frågade, ”Gick det bra, du brände dig väl inte?”
”Nej, det gick bra, jag blev bara lite rädd och så blöt igen då. Det verkar vara min grej att bli blöt på detta läger”, sa Emil lite skämtsamt och tänkte på när han gick ner i diket.
”Åh, va bra, jag fick så dåligt samvete när jag smet undan, utan att kolla hur det gick med dig. Jag menade inget illa”, sa Arvid.
”Åh, vi är ju kompisar, klart jag vet att du inte menade något illa”, sa Emil.

Erik tittade in genom öppningen i tältet och sa: ”Är ni hungriga grabbar? Vi ska grilla lite nu.”
”Dum fråga, klart man är hungrig”, sa Emil.
”Ska vi också grilla fisk”, sa Arvid.
”Åh nej, vi ska grilla korv”, sa Erik.
”Det går bra det med”, sa Arvid och började gå mot tältingången.
”Kan inte du grilla åt mig, jag har liksom fått nog av att vara nära eld på ett tag”, sa Emil.
”Klart jag kan”, sa Arvid, ”Hur många vill du ha?”
”Så många man kan få”, sa Emil.
Emil letade upp lite andra kläder i ryggsäcken och satte på sig dem och gick ut till Arvid och de andra i patrullen Bävern och åt en massa med korvar.

Avsnitt 13

Tema: Ljus och mörker och Jesus som världens ljus
Scoutigt: Packa ihop i tältet
Bibelberättelse: Joh 8:12

Patrullen Bävern var alla samlade i tältet. Det var sista dagen på lägret och det var dags att packa ihop alla grejer som de spridit runt omkring sig i det mörka tältet. De tyckte att det var svårt att hitta sina saker och det var inte lätt att samtidigt packa och hålla i en ficklampa. De försökte lösa det på olika sätt. Arvid, han hade klämt fast sin ficklampa mellan hakan och bröstet. Elsa hade försökt lägga sin ficklampa i en bra vinkel på Eriks ryggsäck, som redan stod packad och klar. Emil hade så klart en pannlampa med sig, som den rutinerade scout han var. Maja satt mest och lekte med sin ficklampa och släckte och tände och retade de andra med att lysa i deras ögon.

I ena änden av tältet satt Emil och Arvid och försökte sortera skitiga kalsonger.
”Är de mina eller dina?”, frågade Arvid och höll upp ett par gröna kallingar med några gula figurer på.
”Jag känner inte igen dem, så de är nog dina”, svarade Emil och fortsatte, ”men vad vet jag, det var pappa som packade mina grejer inför lägret”.

”Jag behöver gå på dass”, sa Elsa och frågade de andra, ”någon som vill hänga på?”
På en gång flög alla upp från sina väskor och ryggsäckar och var redo att ge sig iväg på nya äventyr vid hemlighuset i skogen.

När de kom fram slängde sig Elsa in på dass och stängde dörren.
De andra stod kvar utanför och väntade.
”Du drar väl inte iväg till Bibellandet utan oss nu va?”, ropade Arvid in till Elsa på dass.
”Nej, jag vet vad jag ska undvika att säga så jag inte kommer dit innan ni är med”, svarade Elsa tillbaka.
”Va’ då, ska man säga något särskilt för att hamna i Bibellandet”, sa Emil.
”Ja, har du inte listat ut det ännu”, sa Maja.
”Nej, vad då, vad ska man säga?”, frågade Emil.
Elsa började svar: ”Det är ju bara att säga...”
”Nej, säg det inte”, skrek både Arvid och Maja.
”Nej, just det”, svarade Elsa, ”då kommer jag ju dit själv ja” och fortsatte, ”jag är snart färdig, vänta så får du höra, Emil”.

När Elsa var färdig gick de andra också in på dasset.
”Ska du eller jag säga det Maja”, sa Elsa.
”Gör det du”, sa Maja.
”Hej Herre Gud”, sa Elsa.

På en gång är de alla tillsammans i Bibellandet. De sitter med en större grupp människor mitt inne i det stora templet i Jerusalem och lyssnar på Jesus som undervisar alla runt omkring honom. Han säger då till dem ”Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.” Sedan diskuterar Jesus med några som lyssnar om vittnesbörd, dom och om att känna Jesus och känna hans Fader, Gud.

Emil, Arvid, Elsa och Maja tittar på varandra och nickar och ler.

På en gång var de tillbaka på dasset. Och de gick tillbaka till tältet och fortsatte att packa ihop sina grejer.
”Det hade inte skadat att ha lite mer av Jesus här, så han kunde lysa upp tältet”, sa Arvid.
Samtidigt som Arvid sa det kom Signe in i tältet.
”Hörde jag rätt att ni ville ha mer Jesus och mer ljus?”, frågade Signe.
”Japp”, svarade Arvid kort.
”Varde ljus”, sa Signe och drog i snörena till militärtältets takfönster.
”Oh, varför tänkte vi inte på det innan”, sa Elsa.
”Jag finns här ute och diskar grytor, så har ni några frågor om Jesus är det bara att komma ut och joina mig”, sa Signe och gick ut igen och lämnade

öppningen öppen så de skulle få ännu mera ljus inne i tältet.

”Tror du på Jesus?”, frågade Emil till Elsa efter en stund.

”Tror, nu mera känner jag mer att jag vet att han finns, men ja, jag tror väl på Jesus”, svarade Elsa. Sedan pratade de en lång stund om att de alla tyckte att de kände Jesus mycket mer nu efter detta läger och alla besök i hemlighuset och i Bibellandet.

”Åh, va’ äckligt”, ropade Arvid ut helt plötsligt, ”nu förstår jag varför det luktar så konstigt”.

Arvid hade precis hittat Emils sunkiga sockar från spårningen strax bredvid sin kudde och sekunden senare ven sockan genom tältet och strumpkriget var på några sekunder i full gång.

Då tittade Erik in i tältet. På en gång fick han fyra ihopknöglade strumpor på sig.

”Nä, jag orkar inte tjata mer”, sa Erik och vände ut igen på en gång.

Då bröt hela patrullen Bävern ut i ett stort gapskratt.

Avsnitt 14

Tema: Komma hem till pappa som väntar och den förlorade sonen

Scoutigt: Komma hem efter läger

Bibelberättelse: Luk 15:11-32

Lägret var slut och Emil blev hemskjutsad av Signe.

”Har det varit kul på lägret”, frågade Signe till Emil.

”Ja, jättekul”, svarade Emil. ”Jag har nog aldrig varit med på ett så äventyrligt läger” fortsatte Emil och tänkte på alla besök i Bibellandet.

”Något särskilt som hände?”, frågade Signe.

”Nja, det kan jag nog inte berätta för dig, det är liksom hemligt”, sa Emil.

”Okej, då ska ja inte fråga mer, är det hemligt så är det” svarade Signe.

”Det är här framme till höger efter brevlådorna som du svänger in”, sa Emil när de närmade sig avtagsvägen till gården där Emil bodde.

När Signe körde in mot gårdsplanen kom Emils pappa springande ut till dem. Emil hann knappt ur bilen innan han fick en bamsekram av sin pappa.

”Jag tar packningen”, sa Emils pappa och fortsatte ”gå in du och ta en dusch så blir det pizza snart, den står redan i ugnen.”

”Tack så jättemycket”, sa sedan Emils pappa till Signe.

”Det var så lite så”, svarade Signe, ”det var bara roligt att få vara på läger med dessa sköna bävrar. Fast det kommer bli skönt att få sova i sin egen säng i natt, det måste jag erkänna.”, sa Signe och vinkade hej då till Emils pappa.

”Pizzan är klar”, ropade Emils pappa högt så det dånade i hela huset.

”Kommer snart”, ropade Emil tillbaka.

”Hörde jag något om pizza?”, sa Emils storebrorsa Calle som precis kom in genom ytterdörren efter att ha varit ute och fixat stängslet i en hage.

”Ja, här blir det pizza och Cola, vi måste ju fira att din bror kommit hem och överlevt ett scoutläger till”, svarade Emils pappa.

”Jaha, så nu blir det fest, det var ju en bra kontrast till alla mackor och fil det vart innan i veckan”, sa Calle rätt så sur.

”Ääh, lägg av Calle, pizzakittet har legat i kylen hela veckan, du kunde fixat pizza när du ville. Allt i mitt kylskåp, är ditt om du bara vill fixa iordning något någon gång”, sa Emils pappa lite stött.

”Va’ gnäller ni om”, sa Emil, ”nu käkar vi, lassa hit en stor bit”.

När de hade ätit klart kände Emil att han druckit för mycket Cola och måste gå och kissa. Emil gick inte till toaletten i badrummet, utan valde att gå ut till det gamla utedasset i skogskanten bakom vedboden på gården.

”Undra om det där med att komma till Bibellandet gäller på alla utedass, skadar ju inte att försöka”, tänkte Emil och sa högt precis som Elsa hade sagt sist på hemlighuset i skogen på lägret: ”Hej Herre Gud!”

Och tänka sig, på en gång är Emil i Bibellandet. Han får höra Jesus berätta om en man som har två söner, där en drar iväg och gör en massa grejer och en är kvar hemma hos pappa på gården. När sonen som varit iväg på äventyr kommer hem gör pappan iordning en stor fest. De slaktar gödkalven och förbereder för värsta grillfesten. Sonen som kom hem får nya fina rena kläder och festen drar igång. Då kom den andra sonen hem från fälten. Han är äldre och blir arg och sur när han hör att de har fest för att lillebrodern är hemma. Han är så sur så han inte går in till festen. Efter ett tag kommer pappan ut och pratar med den äldre brodern och försöker tala med honom, men han gnäller bara och säger: ”Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.” Då sa pappan till den äldre brodern: ”Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.”

På en gång var Emil tillbaka på utedasset bakom vedboden hemma på gården.

”Wow, det gick komma till Bibellandet från det här dasset också. Undra om man alltid får träffa Jesus om man pratar med Gud. Det får jag testa en annan gång.”, tänkte Emil och gick ut från dasset.

”Har du fått nya vanor på lägret eller varför gick du inte på toa inne”, sa Emils brorsa Calle när han möte honom vid vedboden.

”Nja, det är mer andra vanor jag fått”, svarade Emil.

”Du blev inte sur på mig för att det vart pizza när jag kom hem va?”, fortsatte Emil.

”Nä, det är lugnt, jag får skylla mig själv, lite som farsan sa, finns ju gott om mat i kylskåpet, måste bara ta vara på det som redan finns där”, svarade Calle.

”Va’ bra”, sa Emil. ”Ska jag klyva lite ved, jag har blivit expert på det efter en vecka på scoutläger.”

”Gärna för mig, brorsan”, sa Calle och gav Emil yxan.

Påskspecial (lite längre än vanligt, ganska fristående avsnitt)

Tema: Patrullen Bävern hamnar mitt i påsken

Bibelberättelse: Påskens berättelse, ffa från Johannes

Patrullen Bävern var på scoutläger på lägergården Gläntan. Med på detta läger var bland annat killarna Arvid och Emil och tjejerna Elsa och Maja i denna patrull med Upptäckare från Equmenia Gräshult. Med var också deras ledare Erik och så Signe som arbetar i kyrkan där de har sina scouter.

Det hade nu gått ett antal dagar på lägret och killarna och tjejerna i patrullen hade gjort mycket spännande saker som byggt ett kök av bara pinnar, lärt sig surra, lagat mat över eld och mycket mera. Men det kanske mest spännande hade varit att de upptäckt att det var något speciellt med utedasset i skogen utanför lägerområdet. Det var verkligen ett hemlighus där det hände saker som patrullen höll hemligt för sina ledare. Men efter några dagar på lägret hade de i patrullen insett att alla hade varit med om samma sak, de hade hamnat långt borta och mött Jesus i Bibelns land när de varit på dass.

I går kväll medan ledarna var och fikade hade patrullen kommit överens om att idag skulle de alla gå samtidigt till dass. Nu satt de alla uppradade på bänken med holkarnas lock stängda och med bilderna av drottning Silvia och kung Carl-Gustaf bakom sig på väggen. De hade suttit där ett tag nu, men ingenting hade hänt.

”Man kan kanske inte komma till Bibellandet om man är fler än två”, sa Emil.

”Någon måste kanske gå ut”, sa Elsa.

”Men jag vill följa med”, sa Maja.

”Men snälla Gud, låt det hända något snart innan jag blir kissnödig på riktigt”, sa Arvid lite otåligt.

På än gång är hela patrullen i Bibellandet, men de är inte tillsammans. De är på olika platser och på olika dagar.

Emil är på en fest med Jesus och hans lärjungar. Emil ser hur Jesus skickar runt lite bröd och en bägare med vin och pratar så där konstigt som bara Jesus kan göra. Han pratar om sin kropp och sitt blod. Emil kommer på sig själv att tänka på att det är rätt likt som när de firade nattvard på sista kvällen på förra årets scoutläger. Men Emil blir störd i sin tanke av att en av lärjungarna springer ut. Stämningen på festen påverkas av detta och efter en stund så reser sig Jesus upp och tar med sig sina kompisar ut till ett grönområde på ett berg. Emil hör hur Jesus säger att han ska be och ser hur han går bort en bit i skogen.

Arvid är mitt i en folkmassa vid ett vackert palats. Många runt omkring honom är arga och pratar illa om Jesus. Ja, de pratar till och med om att Jesus måste dö, att han måste korsfästas. De säger att Jesus har hädat när han sagt att han är Guds son. Arvid, som gått i söndagsskola några år förstår att han är mitt i långfredagen. Undra om jag kommer få se när Jesus dör, tänker Arvid. Och strax efter han tänkte det får Arvid vara med och se hur en torterad Jesus döms till döden, får bära sitt kors genom staden och sedan spikas upp tillsammans med några andra på kors. Arvid vågar nästan inte se på Jesus, där han hänger på korset. Jesus ser ut att ha riktigt ont, tänker Arvid och just då skriker Jesus ut: ”det är fullbordat” och sjunker ihop lite. Arvid kan inte se att Jesus andas längre och samtidigt börjar marken skaka.

Elsa, hon är i ett rum med de flesta av lärjungarna och några till. Alla är ledsna och hon hör hur de ställer frågan om hur det kunde gå så här och vad skulle det nu bli av allt det fina som Jesus pratat om. Då inser Elsa att Jesus inte är där tillsammans med de andra. Och när Elsa får höra en av dem säga att Jesus är död, så förstår Elsa varför alla är ledsna och vad som hänt.

Maja är ute i en trädgård. Det är ganska mörk, men solen är på väg upp. Då ser Maja en kvinna på väg genom trädgården som Maja tycker att hon sett innan någon gång. Hon är svartklädd och har tårar i ögonen. Hon ser hur kvinnan går fram till ett hål i berget och kikar in och sedan springer där ifrån. ”Här händer det mycket”, tänkte Maja och börjar rita med en pinne på marken. Hon kom inte långt på sin teckning innan två män kommer springande.

Maja ser direkt att det är Petrus och Johannes som hon träffat innan. De springer också fram till hålet i berget. Johannes kommer först fram, men går inte in direkt. Petrus däremot han stannar inte utan går rakt in i hålet och då vågar även Johannes gå in. När de kommer ut igen tycker Maja de ser konstiga ut, glada men förvånade på samma gång på något sätt. Männen går raskt där ifrån, men strax efter kommer kvinnan tillbaka och hon hittar en man i trädgården och börjar fråga honom saker. Maja hör inte riktigt vad de säger, men när mannen vänder sig åt Majas håll och ler bubblar det till inom Maja och hon viskar för sig själv ”Jesus, det måste vara Jesus”.

På en gång var hela patrullen tillbaka på bänken i hemlighuset. De pratade i mun på varandra och berättade vad de hade sett och varit med om. Det tog inte lång stund innan de listat ut att de alla varit med om påskan i Jerusalem då Jesus dog, och uppstod lade Maja till. Emil hade varit med på skärtorsdagen, Arvid på långfredagen, Elsa på lördagen efter att Jesus dog och Maja hade fått se när några lärjungar och Maria från Magdala hade insett att Jesus inte var kvar i graven på påskdagen.

”Men varför måste Jesus plågas och dö när han sedan ska börja leva igen bara någon dag senare”, undrade Arvid som sett allt blod och när Jesus dog.

”Ja, det är en riktigt bra fråga”, sa Elsa.

”Lärjungarna blev i alla fall väldigt ledsna och verkade inte fattat varför det hände”.

”Men visst sa du Arvid att det var många som ville att han skulle dö”, sa Maja.

”Jo, så var det, de tyckte att han störde ordningen, och de var arga på en del saker han sagt, om vem han var och så”, svarade Arvid.

”Men är du säker Maja på att det var Jesus som du och Maria från Magdala såg i trädgården?”, frågade Emil nyfiket.

”Ja, det måste det ha varit”, sa Maja, ”vem annars kunde det varit, en trädgårdsmästare eller?” fortsatte Maja och sa: ”om ni också hade sett hans leende hade ni också förstått”.

”Det leendet har jag sett och skulle känna igen”, sa Arvid och fortsatte, ”jag tror i alla fall att han uppstod och att han lever”.

”Kan vi inte fråga Signe om vad som hände sedan någon gång”, sa Elsa som gillande att höra på när Signe talade om Jesus och vad som står i Bibeln.

”Bra idé”, sa de andra tre i mun på varandra.

Så gick patrullen Bävern tillbaka till lägerområdet och på vägen berättade de ännu mer för varandra vad de hade sett och hört och känt när de firat påsk på riktigt med Jesus i händelsernas centrum.